

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1160/2023
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Пламенац, адвокат из ..., против туженог „Fori textile ser“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Далиборка Милићевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3806/22 од 23.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3806/22 од 23.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3806/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3806/22 од 23.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1012/20 од 07.06.2022. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име разлике у заради за период од 08.01.2018. године до 04.08.2020. године исплати разлику са обрачунатом законском затезном каматом до дана вештачења у укупном износу од 1.292.680,64 динара, уз означавање појединачних месечних износа главнице и периода обрачуна камате, те да му надокнади парничне трошкове у износу од 180.475,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се на основу члана 404. ЗПП о ревизији одлучи као о посебној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о обавези туженог, послодавца, да тужиоцу исплати разлику између припадајућег износа накнаде за радно место ... по више закључених уговора о међусобним правима и обавезама између странака и исплаћене зараде. Пресуда је заснована на правном становишту да је тужени неосновано умањео накнаду тужиоцу на основу својих појединачних одлука, којима је предвидео умањену исплату, пошто је након доношења сваке од тих одлука он поновно закључивао са тужиоцем уговор о међусобним правима и обавезама са номинално означеном месечном накнадом за рад.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су оне у складу са праксом и правним ставовима везаним за однос општег акта послодавца, којима се ограничавају права из радног односа свим запосленим лицима и касније закљученог уговора о међусобним правима и обавезама, којим се за конкретно радно ангажовање предвиђају већа права од права ограничених општим актом. Имајући у виду чињенице утврђене у поступку нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права, па је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради новчане исплате тужилац је поднео суду дана 07.10.2020. године. Вредност предмета спора по члану 28. ЗПП од 1.292.680,64 динара, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 117,57 динара за један евро представља 10.995 евра.

Пошто вредност предмета спора не прелази имовински цензус који је неопходан за дозвољеност ревизије, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**